

РЕШЕНИЕ

№ 16917

гр. София, 19.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10483** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 73 и сл., вр. с чл. 27 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Образувано е по жалба на Министерство на образованието и науката /МОН/, чрез Й. Й., процесуален представител на МОН, съгласно пълномощно № 94-3117/13.06.2023 г., срещу Решение № РД-02-14-1748/20.09.2024 г. на Ю. Й.-В., заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. /УО на ОПРР/, с което не е извършена верификация и плащане на разходи в размер на 639 268 лв. по сключения Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДБФП) № BG16RFOP001-3.002-0016-C01/09.01.2017 г. между Министерство на регионалното развитие и благоустройството /МРРБ/ и Министерство на образованието и науката /МОН/. Релевират се доводи за незаконосъобразност начина на изчисление на съответствието на исканите за възстановяване средства със заложените такива като жалбоподателят излага твърдения, че в нито едно от посочените в оспорваното решение правила за поведение – нормативни или договорни, не се съдържа изискване при извършване на всяко от плащанията по проектите да се спазва определено съотношение в разпределението на средствата, представляващи БФП. Моли оспорваният акт да бъде отменен в цялост. Претендират се сторените разноски.

В съдебни заседания жалбоподателят редовно призован се представлява от Й. Й., процесуален представител на МОН. Поддържа жалбата и моли обжалваното решение да бъде отменено.

Ответникът – ръководителят на УО на ОПРР, редовно призован, се представлява от юрк. В., като моли за отхвърляне на жалбата и счита същата за неоснователна, а оспорвания акт за правилен и законосъобразен. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебни заседания Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор Д. Кайнакчиева . Счита подадената жалба за основателна, а оспорваното решение за неправилно и незаконосъобразно.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Министерството на образованието и науката /МОН/ е бенефициент на безвъзмездна финансова помощ по административен договор за безвъзмездна финансова помощ /АДБФП/ № BG16RFOP001-3.002-0016-C01/09.01.2017 г. /л.75 и сл./, по проект „Обновяване и модернизация на регионалната образователна инфраструктура чрез подобряване на материално-техническата база на 15 държавни професионални гимназии в системата на МОН в област С.-град“ по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г. При подадено на 15.01.2024 г. чрез ИСУН 2020 искане за окончателно плащане № 4 по № BG16RFOP001-3.002-0016-C01/09.01.2017 г., придружено от окончателен технически и финансов отчет, от страна на УО на ОПРР 2014 – 2020 г., на основание чл. 19, ал. 3 от Наредба № Н-3 от 22 май 2018 г., при верификация на окончателно искане за плащане, извършва преглед за спазване на условията на АДБФП. При изпълнение на чл. 9, ал. 2 от Наредба № Н-3 от 22 май 2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество / Наредба № Н-3 от 22 май 2018 г./, УО на ОПРР извършва проверка на общо верифицираните и платени суми по АДБФП № BG16RFOP001-3.002-0016-C01/09.01.2017 г. с бенефициент МОН по всички постъпили искания и извършени плащания по проекта, в т. ч. авансови, междинни и окончателни плащания. На основание чл. 82, ал. 1, т. 1 от Общите условия към сключен между страните допълнителен АДБФП № BG16RFOP001-3.002-0016-C01/09.01.2017г., УО на ОПРР е извършило проверка на декларираните разходи в искане за междинно и окончателно плащане, което включва документална проверка на разходи, на изпълнени дейности от проекта и на процедури за възлагане на обществени поръчки, и по преценка проверка на място на изпълнението на дейността, като се проверява едновременно съответствието на разходите с планираното в проекта/бюджетната линия (финансовия план).

В изпълнение на АДБФП BG16RFOP001-3.002-0016-C01/09.01.2017г., отчетените с окончателния финансов отчет разходи, представляващи безвъзмездна финансова помощ, УО на ОПРР е установил, че са в по-малък размер от изисканите от страна на бенефициента, като сумите са подробно описани в оспорваното решение.

По отношение на отказаната верификация по т. 1 от Решението на сумата в размер на 5 082,43 лв., органът е изложил мотиви, че в периода 04.04.2024 г. - 23.05.2024 г. е извършена проверка на място на обектите на интервенция, за които са поискани разходи за възстановяване във депозираното искане за окончателно плащане. При проверката на място за констатиране физическото състояние на обектите проверяващият екип е направил и измервания на извадков принцип на отделни видове и количества строителни и монтажни работи (СМР) с цел - проверка на съответствието между актуваните като изпълнени и платени СМР, (в представените към отчетната документация съставени по време на строителството от участниците в строителния процес протоколи за приемане на извършено СМР), и реално изпълнените СМР на обектите. В резултат от извършените измервания са установени разлики между актуваните количества в

съставените и подписани от участниците в строителния процес протоколи за приемане на извършените СМР на обектите и реално измерените от екипа при проверката на място изпълнени количества.

-По отношение на обект Технологично училище Електронни системи към Технически Университет - С., изпълнен по сключения договор № BG16RFOP001-3.002-0016-C02-S-1/06.01.2020 г. е изпълнителя "Билд Инженеринг 77" ЕООД, органът е приел, че бенефициентът е поискал разходи за възстановяване в размер на 49,24 лв. без ДДС/59,09 лв. с ДДС за актувани и приети количества СМР, които не съответстват на реално изпълнените дейности на обекта. С оглед това и неспазване изискванията за изпълнение на АДФП, както и поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) условия, на основание чл. 84 във връзка с чл. 82, ал. 1, т. 5 от Общите условия към сключения АДФП № BG16RFOP001-3.002-0016-CO 1/09.01.2017 г. между МРРБ и МОН, горепосочените отчетени разходи в размер на 49,24 лв. без ДДС/59,09 лв. с ДДС по договор BG16RFOP001-3.002-0016-C02-S-1/06.01.2020 г. с изпълнителя "Билд Инженеринг 77" ЕООД е счел, че същите са недопустими за възстановяване с БФП и не подлежат на верификация.

-По отношение на обект Професионална гимназия по аудио-, видео- и телекомуникации "А. С. П." (фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим) по сключения договор № BG16RFOP001-3.002-0016-C02-S-2/13.01.2020 г. с изпълнителя ДЗЗД "Т.", органът е приел, че отчетените разходи в размер на 1 339,52 лв. без ДДС/1 607,42 лв. с ДДС по договор № BG16RFOP001-3.002-0016-C02-S-2/13.01.2020 г. с изпълнителя ДЗЗД "Т." за горепосочените актувани и приети количества СМР, които не съответстват на реално изпълнените дейности на обекта са недопустими за финансиране с БФП поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) условия, на основание чл. 84 във връзка с чл. 82, ал. 1, т. 5 от Общите условия към сключения АДФП № BG16RFOP001-3.002-0016-CO1/09.01.2017 г. между МРРБ и МОН.

-По отношение на обект Професионална гимназия по транспорт и енергетика "Х. Форд", изпълнен по сключения договор № BG16RFOP001-3.002-0016-C02-S-2/13.01.2020 г. с изпълнителя ДЗЗД "Т.", органът е приел, че бенефициентът е поискал разходи за възстановяване в размер на 2 846,60 ДДС/3 415,92 лв. с ДДС за актувани и приети количества СМР, които не съответстват на реално изпълнените дейности на обекта. С оглед това и неспазване изискванията за изпълнение на АДФП, както и поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) условия, на основание чл. 84 във връзка с чл. 82, ал. 1, т. 5 от Общите условия към сключения АДФП № BG16RFOP001-3.002-0016-CO 1/09.01.2017 г. между МРРБ и МОН, горепосочените отчетени разходи в размер на 2 846,60 ДДС/3 415,92 лв. с ДДС по договор № BG16RFOP001-3.002-0016-C02-S-2/13.01.2020 г. с изпълнителя ДЗЗД „Т.“ е счел, че същите са недопустими за възстановяване с БФП и не подлежат на верификация.

По отношение на отказаната верификация по т. 2 от Решението на сумата в размер на 617 725,10 лв., органът е изложил мотиви, че авансовото плащане върху частта на собствения принос на бенефициента не съответства на заложените такива като БФП в бюджета на проекта и съответно е недопустимо за възстановяване като БФП.

- По отношение на обект Софийска гимназия по строителство, архитектура и геодезия "Х. Б.", органът е приел, че съгласно актуалния бюджет към АДФП за обекта са заложени общо разходи за инженеринг в размер на 1 167 126,00 лв. без ДДС, от които БФП 583 563,00 лв. без ДДС и СП в размер на 583 563,00 лв. без ДДС. Приел е, че предвид, че в заложените средства за инженеринг

се включват разходите за проектиране, СМР и авторски надзор, след приспадане на отчетените разходи за проектиране в размер на 30 000,00 лв. без ДДС и тъй като бенефициентът не е отчетел разходи за авторски надзор в искането за плащане, заложените средства за СМР с БФП възлизат на 553 563,00 лв. без ДДС, съгласно актуалния бюджет към АДБФП. С оглед на това, максимално допустимата сума за авансово плащане на СМР е определена в размер на 138 390,75 лв. без ДДС, което представлява 25% от заложените разходи по бюджетното перо за обекта на интервенция (25% от 553 563,00 лв. без ДДС = 138 390,75 лв. без ДДС). Същевременно, бенефициентът е поискал за възстановяване разходи за авансово плащане на СМР общо в размер на 283 531,50 лв. без ДДС, които не са определени пропорционално на източниците на финансиране. В резултат, авансовото плащане върху частта на собствения принос на бенефициента (в размер на 145 140,75 лв. без ДДС) органът е счел, че е недопустимо за възстановяване БФП. Прието е, че общият размер на неverifiedицираната сума за включено авансово плащане за собствен принос на бенефициента за обект Софийска гимназия по строителство, архитектура и геодезия „Х. Б.“, възлиза на 174 168,90 лв. с ДДС.

- По отношение на обект Национална финансово-стопанска гимназия, органът е приел, че съгласно актуалния бюджет към АДБФП за обекта са заложен общо разходи за инженеринг в размер на 798 531,68 лв. без ДДС, от които БФП 399 265,84 лв. без ДДС и СП в размер на 399 265,84 лв. без ДДС. Предвид, че в заложените средства за инженеринг са включени разходите за проектиране, СМР и авторски надзор, след приспадане на отчетените разходи за извършеното авансово плащане към изпълнителя за проектиране в размер на 7 500,00 лв. без ДДС и тъй като бенефициентът не е отчетел разходи за авторски надзор в искането за плащане, заложените средства за СМР с БФП възлизат на 391 765,84 лв. без ДДС, съгласно актуалния бюджет към АДБФП. Счел е, че максимално допустимата сума за авансово плащане на СМР се определя в размер на 97 941,46 лв. без ДДС, което представлява 25% от заложените разходи по бюджетното перо за обекта на интервенция (25% от 391 765,84 лв. без ДДС = 97 941,46 лв. без ДДС). Бенефициентът е поискал за възстановяване разходи за авансово плащане на СМР общо в размер на 191 383,01 лв. без ДДС, които не са определени пропорционално на източниците на финансиране. В резултат, авансовото плащане върху частта на собствения принос на бенефициента (в размер на 93 441,55 лв. без ДДС), органът е счел, че е недопустимо за възстановяване БФП. Прието е, че общият размер на неverifiedицираната сума за включено авансово плащане за собствен принос на бенефициента за обект Национална финансово-стопанска гимназия възлиза на 112 129,86 лв. с ДДС.

- По отношение на обект Софийска професионална гимназия по туризъм, органът е приел, че съгласно актуалния бюджет към АДБФП за обекта са заложен общо разходи за инженеринг в размер на 1 130 858,00 лв. без ДДС, от които БФП 565 429,00 лв. без ДДС и СП в размер на 565 429,00 лв. без ДДС. Предвид, че в заложените средства за инженеринг се включват разходите за проектиране, СМР и авторски надзор, след приспадане на отчетените разходи за извършеното плащане към изпълнителя за проектиране в размер на 30 000,00 лв. без ДДС и тъй като бенефициентът не е отчетел разходи за авторски надзор в искането за плащане, заложените средства за СМР с БФП възлизат на 535 429,00 лв. без ДДС, съгласно актуалния бюджет към АДБФП. Счел е, че максимално допустимата сума за авансово плащане на СМР се определя в размер на 133 857,25 лв. без ДДС, което представлява 25% от заложените разходи по бюджетното перо за обекта на интервенция (25% от 535 429,00 лв. без ДДС = 133 857,25 лв. без ДДС). Бенефициентът е поискал за възстановяване разходи за авансово плащане на СМР общо в размер на 274 464,51 лв. без ДДС, които не са определени пропорционално на източниците на финансиране. В резултат, авансовото плащане върху частта на собствения принос на

бенефициента (в размер на 140 607,26 лв. без ДДС), органът е счел, че е недопустимо за възстановяване БФП. Прието е, че общият размер на неverifiedицираната сума за включено авансово плащане за собствен принос на бенефициента за обект Софийска професионална гимназия по туризъм, възлиза на 168 728,71 лв. с ДДС.

- По отношение на обект Професионална гимназия по туризъм "А. К.", [населено място], органът е приел, че съгласно актуалния бюджет към АДФБП за обекта са заложили общо разходи за инженеринг в размер на 558 651,00 лв. без ДДС, от които БФП 279 325,50 лв. без ДДС и СП в размер на 279 325,50 лв. без ДДС. Предвид, че в заложените средства за инженеринг се включват разходите за проектиране, СМР и авторски надзор, след приспадане на отчетените разходи за извършеното плащане към изпълнителя за проектиране в размер на 20 000,00 лв. без ДДС и тъй като бенефициентът не отчита разходи за авторски надзор в искането за плащане, заложените средства за СМР с БФП възлизат на 259 325,50 лв. без ДДС, съгласно актуалния бюджет към АДФБП. Счел е, че максимално допустимата сума за авансово плащане на СМР се определя в размер на 64 831,38 лв. без ДДС, което представлява 25% от заложените разходи по бюджетното перо за обекта на интервенция (25% от 259 325,50 лв. без ДДС = 64 831,38 лв. без ДДС). Бенефициентът е поискал за възстановяване разходи за авансово плащане на СМР общо в размер на 134 162,74 лв. без ДДС, които не са определени пропорционално на източниците на финансиране. В резултат, авансовото плащане върху частта на собствения принос на бенефициента (в размер на 69 331,36 лв. без ДДС), органът е счел, че е недопустимо за възстановяване БФП. Прието е, че общият размер на неverifiedицираната сума за включено авансово плащане за собствен принос на бенефициента за обект Професионална гимназия по туризъм „А. К.“, [населено място], възлиза на 83 197,63 лв. с ДДС.

- По отношение на обект Професионална гимназия по дизайн „Е. В.“, [населено място] органът е приел, че съгласно актуалния бюджет към АДФБП за обекта са заложили общо разходи за инженеринг в размер на 1 350 000,00 лв. без ДДС, от които БФП 1 080 000,00 лв. без ДДС и СП в размер на 270 000,00 лв. без ДДС. Предвид, че в заложените средства за инженеринг се включват разходите за проектиране, СМР и авторски надзор, след приспадане на отчетените разходи за извършеното плащане към изпълнителя за проектиране в размер на 58 000,00 лв. без ДДС и тъй като бенефициентът не е отчетел разходи за авторски надзор в искането за плащане, заложените средства за СМР с БФП възлизат на 1 022 000,00 лв. без ДДС, съгласно актуалния бюджет към АДФБП. Счел е, че максимално допустимата сума за авансово плащане на СМР се определя в размер на 255 500,00 лв. без ДДС, което представлява 25% от заложените разходи по бюджетното перо за обекта на интервенция (25% от 1 022 000,00 лв. без ДДС = 255 500,00 лв. без ДДС). Бенефициентът е поискал за възстановяване разходи за авансово плащане на СМР общо в размер на 321 750,00 лв. без ДДС, които не са определени пропорционално на източниците на финансиране. В резултат, авансовото плащане върху частта на собствения принос на бенефициента (в размер на 66 250,00 лв. без ДДС) органът е счел, че е недопустимо за възстановяване БФП. Прието е, че общият размер на неverifiedицираната сума за включено авансово плащане за собствен принос на бенефициента за обект Професионална гимназия по дизайн „Е. В.“, [населено място], възлиза на 79 500,00 лв. с ДДС.

По отношение на отказаната верификация по т. 3 от Решението на сумата в размер на 406,23 лв., органът е изложил мотиви, че след извършен преглед на информацията в представените към отчетната документация Приложения 11.46 „График за отчитане на часове положен труд“, справките за ползваните отпуски за временна неработоспособност, платен годишен, неплатен, служебен отпуск и отпуск за граждански и обществени задължения за членовете на екипа за целия отчетен период, както и представените

ведомости и разходооправдателни документи е установено, че част от екипа е отчел като отработени часове по проекта в дни, в които съответните лица са били в отпуск. Приел е, че същите нямат право да полагат труд по време на ползване на платения си годишен отпуск/респ. служебен отпуск. Изложил е мотиви, че за времето на ползване на отпуск, на съответните служители се дължи заплащане на възнаграждение по реда на действащата нормативна уредба, дължимо от работодателя, а не от бюджета на оперативната програма. Прието е, че не са налице доказателства, че отпускът е бил прекъснат по установения за това ред и в посочените дни съответният служител законосъобразно е полагал труд. Предвид това, решаващият орган е извел, че отчитането на часове по време на ползване на платен годишен/служебен/болничен отпуск е незаконосъобразно и недопустимо.

По отношение на отказаната верификация по т. 4 от Решението на сумата в размер на 9 680,04 лв., органът е изложил мотиви, че в периода 04.04.2024 г. - 23.05.2024 г. е извършена проверка на място на обектите на интервенция, за които са поискани разходи за възстановяване. При проверката на място за констатиране физическото състояние на обектите проверяващият екип е направил и измервания на извадков принцип на отделни видове и количества строителни и монтажни работи (СМР) с цел - проверка на съответствието между актувани и реално изпълнени СМР. В резултат от извършените измервания са установени разлики във вида на актуваните за обекта като доставени и монтирани, вкл. изплатени на изпълнителя конзолни мивки и смесителни батерии за умивалник в съставените и подписани от участниците в строителния процес протоколи за приемане на извършените СМР на обекта, (представени от бенефициента в документацията към проекта), и установените от екипа при проверката на място реално монтирани на обекта. След преглед на цялата представена отчетна документация за обекта е установено, че бенефициентът не е изпълнил дадените му препоръки и не е представил изисканите документи по отношение на установената замяна на материал.

-По отношение на физическото състояние на обекта на интервенция Професионална гимназия по дизайн „Е. В.“, [населено място], изпълнен сключения договор за инженеринг № BG16RFOP001- 3.002-0016-C06-S-23/23.03.2023 г. с изпълнител "РАСТЕР - ЮГ" ООД, решаващият орган сочи, че отчетените разходи в размер 8 066,70 лв. без ДДС/ 9 680,04 лв. с ДДС не следва да се верифицират, поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) условия, на основание чл. 84 във връзка с чл. 82, ал. 1, т. 1 от Общите условия към сключения АДФФП № BG16RFOP001 -3.002-0016-СО 1/09.01.2017 г. между МРРБ и МОН. Приел е, че общият размер на неверифицираната сума за неизпълнените препоръки от проверката на място за обект Професионална гимназия по дизайн „Е. В.“, [населено място], отчетена с фактура № [ЕГН]/01.12.2023 г. по договор BG16RFOP001- 3.002-0016-C06-S-23/23.03.2023 г. с изпълнител "РАСТЕР - ЮГ"

ООД, възлиза на 9 680,04 лв. с ДДС.

По отношение на отказаната верификация по т. 5 от Решението на сумата в размер на 1 381,09 лв., органът е изложил мотиви, че в периода 04.04.2024 г. - 23.05.2024 г. е извършена проверка на място на обектите на интервенция, за които са поискани разходи за възстановяване във депозираното искане за окончателно плащане по настоящият проект. След преглед на цялата представена отчетна документация към искането за окончателно плащане по проекта, представените коригираните пакети отчетни документи, вкл. и на представената информация е кореспонденция в ИСУН 2020 е №, съответно: № BG16RFOP001-3.002-0016-C08-M237/02.07.2024 г.; № BG16RFOP001 -3.002-0016-C09-M245/01.08.2020 г. и № BG16RFOP001-3.002-0016- C09-M246/05.08.2024г., е установено, че бенефициентът не е изпълнил част от дадените му препоръки/респ. не е представил доказателства за предприетите от него мерки по направените констатации за обекти: Технологично училище „Електронни системи“ към Технически университет - С. и Професионална гимназия по транспорт и енергетика „Х. Форд“, [населено място].

-По отношение на обект Технологично училище „Електронни системи“, [населено място] към Технически университет - С., изпълнен по сключения договор № BG16RFOP001-3.002-0016-C02-S-1/06.01.2020 г. с изпълнителя "Билд Инженеринг 77" ЕООД, органът изложил мотиви, че отчетените разходи в размер 1 003,91 лв. без ДДС/1 204,69 лв. с ДДС, (за направените от проверяващите констатации за обекта, за които е установено, че не са изпълнени от страна на бенефициента направените препоръки за тях, както и не са представени изисканите доказателства/документи), като те не се верифицират поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) условия, на основание чл. 84 във връзка с чл. 82, ал. 1, т. 1 и т. 5 от Общите условия към сключения АДФП № BG16RFOP001-3.002-0016-C01/09.01.2017 г. между МРРБ и МОН.

-По отношение на обект Професионална гимназия по транспорт и енергетика "Х. Форд", изпълнен по сключения договор № BG16RFOP001-3.002- 0016-C02-S-2/13.01.2020 г. с изпълнителя ДЗЗД "Т.", са изложени мотиви за отчетените разходи в размер 147,00 лв. без ДДС/176,40 лв. с ДДС, (предвид констатации за обекта, за които е установено, че не са изпълнени от страна на бенефициента направените препоръки за тях и не са представени съответните доказателства), не следва да се верифицират поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) условия, на основание чл. 84 във връзка с чл. 82, ал. 1, т. 5 от Общите условия към сключения АДФП № BG16RFOP001 -3.002-0016-C01 /09.01.2017 г. между МРРБ и МОН.

По отношение на отказаната верификация по т. 6 от Решението на сумата в размер

на 226,53 лв., органът е приел, че поради неспазване на разпоредбите на чл. 9, т. 2, буква „г“ от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2023 г. и липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) условия, на основание чл. 84 във връзка с чл. 82, ал. 1, т. 4 от Общите условия към сключения АДФП № BG16RFOP001-3.002-0016-C08 на 10.01.2017 г. между МРРБ и бенефициента МОН, не се верифицира стойността на отчетените разходи в размер на 226,53 лв., представляващи неправомерно отчетни суми по проекта.

По отношение на отказаната верификация по т. 7 от Решението на сумата в размер на 4 766,48 лв., органът е изложил мотиви, че при извършена проверка УО за спазване на максимално заложените нива на съответната категория разходи е установено, че при общо верифицирани преки допустими разходи в размер на 5 654 380,50 лв., представляващи БФП, максималният размер на разходите за организация и управление не би следвало да превишава 113 087,61 лв., или 2% от преките допустими разходи. Отчетените и подлежащи на верификация разходи за организация и управление по проекта са в размер на 117 452,52 лв. В резултат, е констатирано надвишаване на максимално допустимия размер за тази категория разходи в размер на 4 364,91 лв. (117 452,52 лв. - 113 087,61 лв.). Поради това е счел, че не следва да се верифицира сума в размер на 4 364,91 лв. без ДДС (4 766,48 лв. с ДДС), представляваща установено надвишаване на максимално допустимия размер на разходите за организация и управление, поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) условия, във връзка с чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ), във връзка с чл. 7, ал. 3 от ПМС № 189. Сумата, представляваща БФП

УО на ОПРР не е верифицирал обща сума на допустимите разходи, представляващи безвъзмездна финансова помощ, по окончателното искане за плащане в размер на 639 268 УО на ОПРР обосновава неверифицирането на сумите за окончателно плащане въз основа на несъответствие на реалното изпълнение на дейностите в противоречие с условията на договора с изпълнители за професионалните гимназии в област С.-град, подробно описани в оспорваното решение.

В рамките на административното производство, на жалбоподателя са изпратени искания за допълнения/пояснения по договор за безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-3.002-0016-C01, като същите са били представени от страна на бенефициента.

От страна на жалбоподателя оспореното решение е било обжалвано по реда на чл. 145 АПК и е образувано настоящото административно производство.

По делото не са ангажирани допълнителни доказателства от страна на

жалбоподателя. Съдът е оставил без уважение искането за назначаване на съдебно-техническа експертиза с поставени от страна на жалбоподателя въпроси, тъй като страните не спорят по фактите, а по приложимото право.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок срещу акт, за който изрично е предвидено, че подлежи на съдебен контрол, от адресата на акта, поради което е допустима.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Във връзка с приложимите правни норми следва да се уточни, че Законът за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) е изменен и допълнен със Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на ЗУСЕСИФ, обнародван в ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г. С разпоредбата на § 1 от ЗИД на ЗУСЕСИФ наименованието на закона се изменя: „Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление“. Съгласно разпоредбата на § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на ЗУСЕСИФ, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Текстът на § 71, ал. 1 предвижда в срок до 6 месеца от влизането в сила на ЗИД на ЗУСЕСИФ Министерският съвет и министърът на финансите да приемат или приведат в съответствие с него нормативните актове по прилагането на ЗУСЕФСУ. Според нормата на ал. 2 от закона, приетите от Министерския съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмен период 2014 – 2020 г. Приложима е редакцията на закона към ДВ бр. 39 от 27 Май 2022 г., при посочване на новото му наименование, в сила от 01.07.2022 г.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕФСУ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган или оправомощено от него лице. Със Заповед № РД-02-14-525/23.04.2024 г. /л.12/ и Заповед № РД-02-14-109/22.01.2025 г. /л.688/ на министъра на регионалното развитие и благоустройството, в правомощията на заместник-министъра и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Регионално развитие 2007-2013 г.“ и Оперативна програма „Региони в растеж 2014-2020 г.“, в т. 3 и т. 8 са делегирани правомощия на органа да издава всички индивидуални административни актове по смисъла на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление, както и да осъществява функции във връзка с процедури чрез директно предоставяне на БФП. Оспореният акт е

издаден от орган, който разполага с материална и персонална компетентност за издаването му. Верифицирането на извършените от бенефициента разходи по изпълнението на проекта е вид проверка, която се прави с цел одобряване или отказ да бъдат изплатени на бенефициента същите суми, като резултатът е обусловен от преценката на тяхната допустимост. Последната се определя от съответствието на извършените разходи с нормативно регламентирания условия.

Проверката за допустимост на разходите е съвкупност от процесуални действия на бенефициента и УО на ОПРР, насочени към установяване на съответствието на заявените за верификация разходи със съдържащите се в чл. 57, ал. 1 ЗУСЕФСУ базови изисквания, правилата на чл. 57, ал. 2, във вр. с чл. 58, ал. 1 и ал. 2 и съответните актове на Министерски съвет (МС), приети по реда на чл. 59. За да подлежат на верификация, разходите, включени в съответното искане за плащане, следва да са допустими. По аргумент от чл. 57, ал. 1 ЗУСЕФСУ същите се считат за допустими, при кумулативното наличие на следните условия: т. 1: разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; т. 2: разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; т. 3: разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; т. 4: разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; т. 5: разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; т. 6: за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 г. на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; т. 7: разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Видно от последното предписание на чл. 57, ал. 1, т. 2, за да бъдат допустими, разходите следва да попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи.

В чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ се установяват две основания искания разход да не се верифицира. Първото е бенефициентът да не представи в срок изисканите от него допълнително документи или разяснения по чл. 63 от ЗУСЕФСУ, второто е да е

започнала процедура по администриране на нередност, като разхода може да бъде включен в следващо искане за плащане. Доколкото нормата на чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ е императивна – при наличие на някоя от двете указани предпоставки, УО няма право да верифицира съответния разход. Нормата не обвързва действията на УО с хода на това производство, нито с наличие или не на краен акт от Наредба за администриране на нередности по Европейските структурни и инвестиционни фондове за установяването на наличие или липса на нередност.

Съгласно чл. 64, ал. 3 ЗУСЕФСУ, извън случаите по ал. 1, т. е. когато не се отказва плащане поради непредставен от бенефициента документ или във връзка със започнала процедура по администриране на нередност, УО на ОПРР издава отказ за верификация на разходите, включени в искането за плащане, за които не е потвърдена допустимост. За разлика от отказа по чл. 64, ал. 3, отказът на основание чл. 64, ал. 1 ЗУСЕФСУ не се идентифицира с основанията за недопустимост, изведени по аргумент на противното от разпоредбите на чл. 57, 58 и 59 ЗУСЕФСУ. Правомощието на УО на ОПРР да откаже плащане по чл. 64, ал. 1 ЗУСЕФСУ не е поради несъответствие с приложимите условия за допустимост на разходите по проекта, а защото, в първата хипотеза не са налични изискуемите доказателства, въз основа на които органът може да направи обоснован извод в тази насока, а във втория случай – защото при осъществяването на този разход вероятно е допуснато нарушение на приложимото право, за което е стартирала процедура по администриране на нередност, поради което до установяването по надлежния начин на това обстоятелство той не следва да бъде възстановяван, какъвто не е настоящият случай.

Основанията за възстановяване от бенефициента на предоставена финансова помощ са предвидени в разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от Наредба Н-3/2018 г. Съгласно чл. 35, ал. 1 от Наредба Н-3/2018 г. бенефициентът възстановява предоставената с акта по чл. 2, ал. 1 финансова подкрепа, когато е: 1. определена индивидуална финансова корекция; 2. недължимо платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Съгласно чл. 35, ал. 3 Наредба Н-3/2018 г. в случаите по ал. 1, т. 2 управляващият орган отчита вземане въз основа на акт за установяване на публично вземане, издаден във връзка с чл. 62 от Закона за публичните финанси по реда на чл. 166, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. УО на ОПРР има правомощие да установи като публично държавно вземане надплатеното, когато недължимото плащане е за разходи, които не са верифицирани впоследствие. Съпоставката на общо верифицираните разходи с извършените авансови и междинни плащания за определяне на размера на окончателното плащане се основава на правилото на чл. 9, ал. 2 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на

неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество. Тази съпоставка следва да се извърши към момента на издаване на акта за възстановяване на надплатените суми (арг. чл. 142, ал. 1 АПК).

В производството за верификация на заявени с искане за плащане разходи по чл. 60 и сл. ЗУСЕФСУ органът, сезиран с искане за верификация на извършени по съответния проект разходи, извършва първична проверка за допустимост на тези средства, съобразявайки правилата по чл. 57 ЗУСЕФСУ и документите, приети по реда на чл. 26, ал. 1 с. з., в резултат на което се произнася с акт, обективиращ становището му относно съответствието на така заявените разходи с поставените от законодателя и УО изисквания.

В разпоредбата на чл. 57, ал. 1 ЗУСЕФСУ националният законодател е регламентирал кумулативните изисквания, които правят един разход допустим по съответния договор за безвъзмездна финансова помощ. Допълнителни изисквания се съдържат и в чл. 57, ал. 2, и в чл. 58, ал. 1 и 2 ЗУСЕФСУ. А с разпоредбата на чл. 59, ал. 1 и 2 ЗУСЕФСУ изрично е регламентирано правомощието на Министерския съвет да приеме национален нормативен административен акт за определяне на правилата за допустимост на разходите за съответния програмен период и правомощието на ръководителите на управляващите органи да приемат акт, чрез който да определят допустимите категории разходи и други относими за допустимостта на разходите елементи.

В конкретния случай към датата на издаване на процесния административен акт това е ПМС № 189 от 28.07.2016 г. Следователно определянето на един разход като допустим, съответно недопустим, е уредено в йерархическа поредица от нормативни актове. Отказът от верификация означава, че всеки неверифициран разход не съответства на определено нормативно изискване, за да бъде признат за допустим.

Всеки индивидуален административен акт, с който органът отказва верифициране на разходи, за да бъде законосъобразен, е необходимо да отговаря на изискванията за законосъобразност по смисъла на чл. 146 АПК. Второто изискване на чл. 146 АПК е изискването за форма. Оспореният акт е издаден в исканата от закона писмена форма - чл. 59, ал. 1 АПК. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК изрично сочи, че когато актът се издава в писмена форма, той трябва да има точно определено съдържание. В чл. 59, ал. 2, т. 4 законодателят е поставил изискването актът да съдържа фактически и правни основания. Тяхното наличие е предпоставка както адресатът на акта да упражни конституционното си право на защита, така и съдът да изпълни задължението си да осъществи контрол за законност на акта. Мотивите на административния орган не могат да бъдат извеждани по тълкувателен път или чрез допускания. Излагането на неясни и неизчерпателни

мотиви в административния акт е съществен порок, който рефлектира върху неговата законосъобразност и има за правна последица неговата отмяна, защото лишава адресата на акта от ефективна защита срещу постановеното властническо волеизявление и препятства съдебния контрол за спазване на материалния закон.

Жалбоподателят неоснователно твърди, че липсват ясни фактически и правни основания за издаването на решението на РУО на ОПРР 2014-2020. Твърди, че управляващият орган е въвел собствени правила за одобрение на плащанията, които не задължават бенефициера да ги спазва, тъй като такива не са залегнали в подписания между страните АДФФП.

В искането за окончателно плащане по проекта, не е спорно, че жалбоподателят е поискал за възстановяване като безвъзмездна финансова помощ разходи за авансово плащане по договори с изпълнител за СМР/инженеринг по приложени фактури за извършено авансово плащане за СМР в размер на 25% от цялата стойност на строителството за съответния обект, която включва освен разходите с БФП, така и разходи от собствения принос на жалбоподателя, съгласно актуалния бюджет към АДФФП.

Законодателят, в чл.2, ал.1 и ал.2 от Наредба №Н-3 от 22 май 2018г .за определяне правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество изрично е определил, че управляващият орган извършва плащания към бенефициентите, както следва: чл.2, ал.1 Изплащането на финансова подкрепа от управляващия орган към бенефициентите по оперативната програма се извършва въз основа на административен договор или заповед за предоставяне на финансова подкрепа или въз основа на финансово споразумение в случаите на финансова подкрепа за финансови инструменти. В ал.2 на същия член се предвижда, че управляващият орган изплаща финансовата подкрепа при спазване на съотношението по източници на финансиране, определено в акта по ал.1, или финансовото споразумение в случаите, когато финансовата подкрепа се реализира чрез финансови инструменти. Освен горното, разходите се считат за допустими, ако попадат във включени категории разходи в документите по чл.26, ал.1 от ЗУСЕФСУ и в одобрения проект, съгласно чл.57, ал.1, т.2 от ЗУСЕФСУ /ред. ДВ бр.39 от 27 май 2022г, приложима на основание §70 от ЗИД ЗУСЕСИФ/, както и съгласно чл.84 във връзка с чл.82, ал.1, т.1 от Общите условия към сключения АДФФП. Предвид така изложеното съдът приема, че всички средства за разходи, независимо от начина им на финансиране /авансово, междинни и окончателно, както и допълнителни такива/ по дейности или части от тях, които са заложили за финансиране в административния договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ като собствен принос на бенефициента, следва да бъдат

осигурени със собствени средства на бенефициера. Предвид това недоказано е твърдението на жалбоподател, че административният акт е базиран на несъществуващо правило за поведение. Авансовото плащане върху частта на собствения принос на жалбоподателя не съответства на заложените такива като безвъзмездна финансова помощ в бюджета на проекта и съответно е недопустимо тяхното възстановяване като БФП.

Предвид факта, че авансовото плащане за СМР върху частта на собствения принос на жалбоподателя е недопустимо за възстановяване като БФП и средствата за авансово плащане според съда следва да бъдат пропорционални на източниците на финансиране, правилно от страна на РУО с кореспонденция №BG16RFOP001-3.002-0016-C08-M191/06.03.2024 в ИСУН 2020 за изискване на допълнителни документи към искането за окончателно плащане, е указано на жалбоподател да коригира поисканата сума като БФП по авансовите фактура за СМР за съответните обекти, като от поисканите за възстановяване средства с БФП изключи разходите за авансово плащане по дейностите, финансиране със собствен принос на бенефициента. Не се спори, че на бенефициента изрично е посочен коректния начин на формиране и коректната максимална допустима стойност на авансово плащане, която е 25% от заложените разходи с БФП по бюджетното перо за отделния обект на интервенция, след приспадане разходите за проектиране, в случай, че не се отчитат разходи за авторски надзор. В отговор с кореспонденция №BG16RFOP001-3.002-0016-C08-M205/26.03.2024г. жалбоподател е предоставил пакет отчетни документи, като по отношение гореизложената констатация от РУО на ОПРР 2014-2020 е възразено, че не се открива основание нито в нормативен акт, нито в АДФБП, въз основа на което да приеме, че бенефициент може да отчете единствено авансово плащане в размер на 25% от стойността на допустимите разходи по БФП, като по пази причина е отчетен целия аванс по сключените договори за инженеринг/ СМР като безвъзмездна финансова помощ. Следователно не е спорно, че жалбоподателят в качеството му на бенефициер не се е съобразил с направените забележки от УО, както и с клаузите в ДБФП, определящи размера на собствения принос на бенефициера и чл.82, ал.1, т.1 от общите условия към административния договор и не е коригирал поисканите суми за възстановяване по авансовите фактури за СМР за обектите на интервенция, включени в окончателното искане за плащане в съответствие с чл.2, ал.1 и ал.2 от Наредба №Н-3 от 22 май 2018г. Не без значение е обстоятелството, че при верификация на искане за междинно плащане №3 от 12.04.2021г по АДФБП №BG16RFOP001-3.002-0005-C04 е издадено Решение №РД-02-36-1214/17.11.2021г. на РУО на ОПРР за отказ от верификация и плащане на разходи за авансово плащане на СМР върху частта на собствения принос на бенефициента, което решение не е било обжалвано от жалбоподател. Т.е. още преди подаване на искане за окончателно плащане жалбоподател е знаел за допустимостта на разходите за авансово плащане на СМР,

както и за начина, по който се определят максимално допустимите стойности, пропорционални на източниците на финансиране.

Според изложеното от органа при извършена проверка на място са направени констатации по т. 1,4 и т.5 и съответните препоръки с указан срок за изпълнението им и представяне на доказателства. Съдът намира, че изложеното от органа становище не е оборено от аргументите на жалбоподателя, както и не са представени доказателства, които да опровергават актуваните и приети количества СМР от управляващия орган, които не съответстват на реално изпълнените дейности на обекта, поради което изводите на органа като необорени следва да се потвърдят. Съдът споделя доводите на органа, че резултатите от проверката са обективирани в протоколи за измервания, които са подписани от представители на бенефициента, като същите са се съгласили с установените несъответствия. В тази връзка не са оборени констатациите на органа. Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че оспорения административен акт в частта по т. 1,4 и т.5, с която се отказва извършване на верификация и плащане на разходи на обща стойност в размер на 16 143,56 лв. не страда от пороци, водещи до неговата незаконосъобразност, поради което и жалбата е неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

По т.3 от процесното решение, съдът приема че работниците и служителите нямат право на платен годишен отпуск и на отпуск за временна неработоспособност на основание по чл.107а,ал.9,т.1 от КТ и чл.21,ал.4 от ЗДСл. за възлагане на допълнителни задължения. В случаи на ползване на отпуск ,на съответния служител се дължи възнаграждения от работодателя на осн.чл.58 ЗДСл,чл.175 КТ, Наредба за работното време, почивките и отпуските. По делото не са представени доказателства, които да удостоверяват прекъсване на платения годишен отпуск по законоустановения ред.

По т.6 от решението, възнагражденията на одиторите са определени в Приложение 11.49 “Справка за полагане на труд в установеното работно време“.По делото не е спорно обстоятелството, че размерът на brutното възнаграждение с постоянен характер за отчетения в искането за окончателно плащане период на Б. Д. М. за м.05,07 и 11.2023г. и С. Д. М. за м.07.,08 и 12.2023г., превишава прага на максималния осигурителен доход за страната за 2023г.На осн.чл.9,т.2,б. “г“ от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване в размер на 3400 лева. Видно от приета към доказателствата по делото справка за полагане на труд в установеното работно време /колони от 5 до 9/ на Б. Д. М. за м.05,07 и 11.2023г. и С. Д. М. за м.07.,08 и 12.2023г.,осигурителните вноски са за сметка на работодателя и са изчислени върху цялата сума на brutното възнаграждение/кол.4/.С оглед изложеното съдът приема за правилен и законосъобразен извода на УО, че сумата на полагащото се възнаграждение по проекта , отчетена в искането за окончателно плащане е определена в нарушение на разпоредбите на чл.9,т.2,буква „г “ от Закона

за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2023г. и липса на предвидените в чл.57,ал.1,т.4 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр.39 от 27 май 2022г.,приложима на основание съгласно §70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ).

По т. 7 от оспореното решение съдът приема, че ръководителя на УО на ОПРР е съобразил Насоките за кандидатстване, които на основание чл.7, ал.3 от ПМС № 189/2016г. са приложими и при определяне на размера на допустимите разходи за възстановяване при реално изпълнение на проекта, разходите за организация и управление (непреки разходи) не трябва да надвишават 2 % от стойността на общите преки допустими разходи, финансирани от безвъзмездната финансова помощ по проекта, които в конкретния случай възлизат на 117 452.52 лева. Поради което и правилно и законосъобразно е констатирано надвишаване на максималнодопустимия размер за тази категория разходи в размер на 4 364.91 лева и на осн. чл.57,ал.1, т.2 от ЗУСЕФСУ вр.чл.26 ал.1 от ЗУСЕФСУ (ред.ДВ бр.39 от 27 май 2022г., приложима на осн. §70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ).

По изложените съображения оспореният административен акт е законосъобразен, издаден от компетентен орган, в определената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалните разпоредби и с целта на ЗУСЕФСУ.

С оглед изхода на спора, своевременно направеното с молба от 16.01.2025г. искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, Административен съд София - град, III-то отделение, 66-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министерството на образованието и науката срещу Решение №РД-02-14-1748/20.09.2024г. на Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г., с което е отказана верификация на разходи по постъпило искане за плащане № 4 (окончателно) по Административен договор за безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-3.002-0016-C01/09.01.2017 г., с което се отказва извършване на верификация и плащане на разходи в размер на 639 268 лева, представляващи безвъзмездна финансова помощ, отчетени в описаното искане за плащане поради липса на предвидените в чл.57, ал.1, т.2 от ЗУСЕФСУ условия.

ОСЪЖДА Министерството на образованието и науката да заплати на Министерството на Регионалното развитие и благоустройството сума в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред

Върховния административен съд на Република България.

Съдия: